

lige Gymnasiers Elever, og paa Frederiksberg i Forhold til de Udgifter, man i denne Kommune har dertil. Denne nugældende Bestemmelse har bevirket store Uligheder i det Tilskud, de private Skoler har faaet. Det har vist sig, at det Tilskudstal, hvorefter der skulde beregnes Tilskud til de private Gymnasier i København, er langt større end det Tilskudstal, hvorefter der skulde beregnes Tilskud paa Frederiksberg. Derfor foreslaas der nu her, at man i Stedet for at yde den enkelte Skole et Tilskud, der henholder sig til Udgiften pr. Elev i den paagældende Kommune, beregner et Gennemsnitstilskud for de offentlige Gymnasieskoler i de tre storkøbenhavnske Kommuner, København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner. Derved vil den Ulighed, der viser sig overfor den enkelte Kommune, i nogen Maade fortone sig, saa der kommer et nogenlunde ligeligt Tilskud til de private Skoler, uafhængigt af, i hvilken Kommune de findes.

Jeg skal oplyse, at i Aaret 1920—21 var Udgiften i Københavns Kommune pr. Gymnasieelev 905 Kr. 04 Ø., men paa Frederiksberg kun 732 Kr. 93 Ø.; og i 1921—22 var de samme Tal for Københavns Kommune 840 Kr. 78 Ø. og for Frederiksbergs Vedkommende 566 Kr. 93 Ø. Ved det foreliggende Lovforslag, hvor man altsaa tager et Middeltal af Udgiften til Gymnasieskolerne for Stat og Kommune for de tre Hovedstadskommuner under eet, vil man opnaa, at disse store Uligheder ikke gør sig gældende. Der vil herved ogsaa opnaas en Besparelse for Statens Vedkommende. Jeg skal nævne, at hvis man for Aaret 1921—22 havde anvendt dette Middeltal, vilde Besparelsen for Statens Vedkommende have været 34 400 Kr. Idet jeg anbefaler dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie, vil jeg gerne nævne, at der utvivlsomt med Hensyn til Loven om Skoleafgift i det hele i den kommende Tid maa forventes fra Ministeriets Side et Forslag om visse Reforme.

Det andet Forslag af skolemæssig Art, jeg skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 385 af 30. Juni 1919 om Skoleafgift*. Som bekendt er Forholdet dette, at Undervisningen i Statsskolerne er vederlagsfri for Elever, hvis Forsørgeres Skatteindtægt ikke overstiger 4 000 Kr., og for Elever, hvis Forsørgeres Skatteindtægt er større, betales der en Afgift efter en stigende Skala. Men desuden er der i den nugældende Lovs § 5, 2det Stykke, en Bestemmelse, hvoraf følger, at Forsørgeren

der ikke har skattepligtig Indtægt, selv om Indtægten er ret betydelig, ikke skal afgive Skolepenge. Dette kan faa ganske mærkelige Forhold til Følge. Navnlig skal jeg her nævne et bestemt Forhold, der er Hovedaarsagen til, at dette lille Lovforslag kommer frem. Forholdet er dette, at hvis et Ægteskab opløses ved Skilsmisse, og Hustruens Indtægt alene er det Underholdsbidrag, hun faar af sin tidligere Mand, og hun har Forsørgerpligten overfor Børnene, saa er hendes Indtægt ikke skattepligtig; og derfor kan hendes Børn gaa vederlagsfrit i Statsskolen. Hvis derimod en fraskilt Hustru, som nok har sit Underholdsbidrag, men ved Siden deraf erhverver noget, altsaa har en skattepligtig Indtægt, er stillet under de samme Forhold og skal forsørge Børnene, skal hun betale for sine Børns Skolegang og ikke blot af den Del, hun selv erhverver af sin Indtægt, men ogsaa af Underholdsbidraget. Dette Forhold kommer adskillige Steder meget grelt frem, og man har ment fra Ministeriets Side, at det var nødvendigt at faa en Lov, der ophævede denne Ulighed, saadan at man i den nuværende Lov i § 5, Stykke 2, borttager Ordet „skattepligtig“, men lader vedkommende betale Skoleafgift, naar Indtægten svarer dertil, naar den altsaa er over det nævnte Minimum paa 4 000 Kr.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg ogsaa tillade mig at anbefale dette Lovforslag.

Formanden: Forsvarsministeren har Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte tre Lovforslag, *Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Søværnets Ordning, Forslag til Lov om ekstraordinær Bevilling til Omdannelse af Orlogsværftet og Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 489 af 12. September 1919*, saaledes som denne Lov senere er ændret. Jeg anmoder om den højtærede Formands Tilladelse til at motivere alle 3 Lovforslag under eet, da de vedrører det samme, nemlig Forholdet paa Orlogsværftet og Forholdene i Marineministeriet.

Jeg minder om, at der i Oktober 1922 blev nedsat en Kommission til at undersøge Forholdet paa Orlogsværftet. Jeg minder endvidere om, at Aarsagen til, at denne Kommission blev nedsat, i særlig Grad var en Kritik, der i gentagne Tilfælde fremkom baade i Pressen og her paa Rigsdagen, ikke